

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 384 בס"ד ערש"ק פר' מטות-מסעי (חוק, מברכות) כ"ו תמוז תש"ע

פנינים יקרים

זה הדבר אשר צוה ה' (ל', ב') אחו"ל כל הנביאים התנבאו ב-'כה' אמר ה', ומשה אמר כאן בהפרת נדרים בלשון 'זה' הדבר, שהוא דרגת אספקלריא המאירה, להבין הענין, שאנו מוצאים בענין התעלות דרגת משה למעלה מדרגת כל הנביאים כי חו"ל אמרו בריש אבות בלשון משה קבל תורה מסיני ולא אמרו בסיני מרומי כזה כי דרגתו שהיה ענו מכל אדם קבל מהר סיני שראה כי הקב"ה בחר בחר סיני שהוא הר הנמוך משאר ההרים להעיר כי התורה נמשלת למים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך כי דברי תורה אין מתקנים אלא במי שהוא שפל בעיניו, והוא בחינת משה שאמר ונחנו מה...

וידבר משה אל ראשי המטות לבנ"י ... זה הדבר אשר צוה ה' - לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ל', ב'-ג') ראשי המטות לבנ"י הם מנהיגי הדור שיהיה כיכלתם להטות לבכם של בני ישראל, זה הדבר אשר צוה ה', היינו אף ש-הוא אומר המלים זה הדבר אשר צוה ה', ולא יחל דברו שישמור פיו כראוי, רק אז תוכל לקיים ככל היוצא מפיו יעשה.

לאסור איסור על נפשו לא יחל דברו (ל', ג') ענין נדר הוא שע"י קריאת שם קודש על בהמה 'חטאת' או 'שלמים' חל עליה קדושה, וכ"ש שאיש יהודי יכול להמשיך על עצמו קדושה שמקבל על נפשו שמעתה ישמור את עצמו מכל סיג ופגם כי העיקר הוא הקבלה...

וימסרו מאלפי ישראל (ל"א, ה') אפשר לומר בדרך צחות היכן מצינו מלשינות שתהיה מותרת הוי אומר 'וימסרו מאלפי ישראל' שהלשינו על מי שמסתיר צדקתו שאכן הוא צדיק ויש לבחור בו להיות בין הנלחמים בדבר פעור.

אך את הזהב ואת הכסף וגו' (ל"א, כ"ב) כמו שמדבקים חלקי מתכת זה לזה צריכים קודם להעביר החלודה ובלא זה החלודה מפסקת, כך לב האדם בעוד יש עליו חלודה א"א להתקשר בהש"ת, וד"ל.

אלה מסעי בני ישראל (ל"ג, א') המסעות הם כמו גלויות והם מכפרים, כך גם מי שמכתת רגליו ללמוד תורה ומוסר, המסע שלו נחשב על פי ה', הרמוז - צא ולמד.

ויסעו מקברות התאווה ויחנו בחצרות (ל"ג, י"ז) אם רוצה אדם להתרחק מתאוות עולם הזה יזכור שכל עוה"ז אינו אלא כפרוזדור לעוה"ב כחצר לפני הפרוזדור, וזהו מרומז בפסוק 'ויסעו מקברות התאווה' ויחנו בחצרות' כלומר שיזכור שנמצא בחצר כפרוזדור של עוה"ב.

והורשתם את הארץ וישבתם בה וגו' (ל"ג, ג') הרמב"ן כלל במנין תרי"ג מצוות את ישוב ארץ ישראל הרי ככל עת ורגע שהאדם בא"י הוא מקיים מצוה זו. וידוע שעיקר שכר על השמחה הגדולה בה כדכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה, א"כ צריך היושב בארץ ישראל להיות בשמחה תמיד. (ספר חרדים)

בין המצרים מי"ז תמוז עד תשעה באב הוא כ"א יום כנגד כ"א יום שבין ר"ה להושענא רבה אלא שבין המצרים הם בהעלם ואילו הימים מר"ה עד הושענא רבה הם באתגליה לכך קורים תמיד בימי המצרים פרשת פנחס ששם מוזכרים כל הקרבנות ושל ר"ה וסוכות וכו'.

בימי המצרים האדם בבחינת קטנות, אז יכול האדם לראות פחיתות וגריעות עצמו, ובימים אלו ימשיך בחינה זו לכל השנה כמו שמסוכות יש להמשיך שמחה לכל השנה.

כל רודפיה השיגוה בין המצרים (איכה א) פירוש כל 'רודפי י-ה' השיגוה בין המצרים כי הבורא יוצא לעזר ולסעד לנו כמו שכתוב (שמות ג') אהיה אשר אהיה, 'אהיה' גימטריה כ"א, אלו כ"א יום שבין המצרים אהיה עמם בעזרתם.

המשק שיחת הראש"ש זיע"א פרשת ויבא תשל"ג (קט"ז יה"ט: סוף)
הבא לנפולס ע"י א.א.

ממילא הוא מתקשר עם החכמה מאין - עם האין שיש לו חיות. זה לא שיש לו סיבה וממנה הוא נודע שיש רבש"ע, רק הוא בעצמו הסיבה, מהחיות שיש לו מן האין. זה שהוא מגיע אל האין שלו שאין לו חיות מוליד את ההתקשרות באין של החיות שלו. מהסיבה של עצמו, ומהאין שלו, הוא מגיע להתקשרות הזו, וממילא בכל סיבה וסיבה הוא שומע את סיבת כל הסיבות. אבל כל עוד לא הגיע אל האין שלו הוא לא שומע את סיבת כל הסיבות, כי כל עוד שאין לו את האין שלו, את הסיבה של האין שלו, אין לו מה שיקשר אותו לסיבת כל הסיבות. רק כאשר יש לו את הסיבה של האין שלו זה מקשר אותו לאין שיש לו חיות, לסיבת כל הסיבות ועילת כל העילות.

וכשאנו נאחו ביחד, ונחיה במציאות של ההתקשרות של האין מעצמנו, אזי מזה שאין לנו חיות, מזה יצמח מאליו ההתקשרות של החכמה מאין, אל האין הזה שיש לו חיות, ואז נהיה מקושרים עם אותם היהודים היחידים בכל דור שעובדים על עצמם כאן בעולם הזה, שמוזה מתהווה השלימות. וכאשר יהיה אצלם שלימות - העניין מתחיל להתקדם בדרך למעלה, להעלות את כל הניצוצות מחטא עץ הדעת, ואז יתחילו להשיג את מציאות השלימות שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, ויהיה מלכותו בכל משלה.

וכשאנו נאחו ביחד, ולא נקבל לשון הרע, ונעבוד, בכדי שלא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא, אז נזכה להתקשרות, וכל אחד יכיר את השורש האמיתי שלו. שהרי כל אחד יש לו בחינה אחרת של השורש נשמה שלו, יש

את הדרך הזו סלל דוד המלך, שהוא היה בבחינת אדם - שהרי הוא בעצמו היה אדם הראשון והשבעים שנה שלו היו של אדם - והוא ירד לכל אלו הבחינות והשיג את כל הנשמות. וכאשר הרבש"ע אמר עליו "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" הוא נהיה "דוד מלך ישראל" בבחינת מלכות - היא הבחינה דלית לה מגרמה כלום - ובכוחו היה לשבור את כל הקליפות ולהעלות את כל הניצוצות מחטא עץ הדעת. רק מחמת שהרבש"ע אינו רוצה שבני ישראל יאכלו נהמא דכיסופא הוא גרם שבכל הדורות יהיה צדיקים בחינת דוד המלך, עד שיתלקטו כל הניצוצות וכל יושבי תבל יכירו וידעו, דהיינו שכל מציאות אנוש שיש לו שייכות לבחינת אנוש יגיעו לכוזו בחינה שלך תכרע כל ברך, ובכח הצדיק הזה שנמצא בכל דור נוכל להעלות את כל הניצוצות.

כי הצדיק הזה שעובד עם עצמו, שובר את הטבע שלו, ותולש מעצמו חתיכות בכדי להגיע לבחינה הזו וללקט את הניצוצות שלו. את אותם הניצוצות שיש להם את המדריגה שלו והוא הרעיא מהימנא שלהם. כי בכל דור יש ניצוץ של משה רעיא מהימנא. וכשהנשמות הללו הולכים ביחד איתו מתלקטים אליו כל הניצוצות שלו, עד שמגיע השלימות שהפרי מתחיל לצאת מן העץ, ואז כולם יגיעו לבחינה שדוד המלך פעל בשביל כל הדורות, ואז ניגאל ונגיע לכוזו שלימות שמהאין שלנו - שהוא הבחירה - נראה את האין של הסיבה שלנו.

עכשיו הטבע הוא שכאשר האדם נכשל הוא לא רואה את הסיבה של האין שלו, אך כאשר הוא נותן אל לבו שהאין שלו אין לו חיות,

המבדיל בינו ובין מציאות הקדושה נעלם, והמציאות של המלכות דקליפה מתבטלת אצלו. כי מכיון שהוא כבר לא מציאות - החיות שלו היא מהאין של הקדושה. כי הסיבות הראו לו שהבחינה שלו היא יסוד האין בלי חיות, ואז נהיה אצלו מציאות של חיות דקדושה, בבחינה של דוד מלך ישראל חי וקיים, דהיינו מלך חי וקיים.

אם אנו נתאחד - נוכל לזכות לזה, אך אם לא נהיה באחדות - זה לא יוכל להיות. אנו רואים אצל משה רבינו כאשר נתפרדה החבילה יצא מזה עגל, בגלל שהם לא היו באחדות ובהתקשרות עם משה רבינו. הם טעו בשתי שעות, ואז הם אבדו את המחשבות שהיו להם מההתקשרות למשה רבינו, ומיד נהיה קליפה ויצא העגל. ולכן אנו צריכים לא להתעייף, שלא יאבד מאיתנו המחשבה של הצדיק אמת, ותמיד נהיה בהתקשרות לצדיק אמת באמצעות המחשבה - יודע מחשבות הושיע נא - אז נגיע לשלימות, שכל יהודי יחיה בשורש שלו מלפני חטא עץ הדעת. וכשכל יהודי יחיה בשורש שלו מלפני עץ הדעת יהיה הבחינה של בית שלישי, ומוזה יבנה הבית השלישי. מזה יתהווה מציאות של הבית השלישי. כמו העץ כשמגיע לשלימות נהיה ממנו פרי, כך כשאנו נגיע לכוז שלימות נהיה בחינת "אש" ומבחינת האש הזו יתהווה הבית השלישי. הבית השלישי שבנוי ועומד למעלה הוא לא מציאות בשבילנו, כי אנו צריכים בית שלישי ע"י ההישג שלנו. וע"י שאנו במחשבה שלנו מגיעים לאחדות עם שורש האין, נגיע לשלימות שלפני חטא עץ הדעת, ונהיה כולנו בחינת אש בבחינת אנוש כמו שהאדם הראשון היה, ואז יהיה שלימות כמו שדוד המלך רצה להשיג עם הבחנני ונסני צרפה כליותי ולבי. הוא רצה להביא אל השלימות הזו כבר אז, אך הרבש"ע

נשמות שההשתלשלות שלהם מדוד המלך, ויש בחינות שההשתלשלות שלהם מרבי עקיבא, יש מרבי שמעון בר יוחאי, ויש מהאבות אברהם יצחק ויעקב - כל אחד יש לו את שורש ההשתלשלות שלו. אכן כאשר האדם מגיע לשלימות, והוא מגיע לבחינה של "אין מתום בבשרי מפני זעמך ואין שלום בעצמי מפני חטאתי", הוא מגיע לכוז בחינה שההשתלשלות שלו נהיה השתלשלות של כל השורשים. וזה שאמר הכתוב אין מתום בבשרי מפני זעמך, אם תיקון הנפש שלו היה למשל כעס, "זעמך" הזה הביא אותו ל"אין מתום בבשרי", והוא מגיע לכך שהוא נהיה שליט על כל הבחינות של הטבע בבחינת אין. ואז נהיה אצלו התקשרות של כל הצדיקים שעבדו בכל הדורות, והוא נהיה שלימות שלהם, והוא הולך אתם לגלות עד שיהיה שלימות של מלכותו בכל משלה.

וכל יהודי יכול להגיע לזה, אם הוא לא יתעייף כמו שהקליפה לא מתעייפת, כי ממנו ניקח לעבוד את השם. ואם הוא לא יתעייף לחפור ולחפש בעצמו, וכשהוא נופל יהיה בבחינת שבע יפול צדיק וקם, הוא יזכה שהמשפט שלו יהיה ע"י מלכות דקדושה. הרי כל אחד צריך לעמוד בסוף לפני יום הדין, אין אדם שלא יגיע ליום הדין. רק יש יום הדין שאדם נידון ע"י מלכות דקליפה, אותה קליפה שהאדם גרם לה, והחטאים שלו גרמו שנברא ע"י מלכות דקליפה. והאדם יכול גם לזכות שהמלכות דקליפה תתהפך למלכות דקדושה. האדם לא יודע, אבל אם הוא מתייגע הוא יכול להיות נידון ע"י מלכות דקדושה. מתי, כשהוא עקשן, והוא מתעקש, והוא לא מחפש שום מציאות מהעבודה שלו, רק מחפש למצוא שיהיה בבחינת של וחטאתי נגדי תמיד. ואז כשהוא בבחינה של וחטאתי נגדי תמיד, המסך

המשך מעמ' קודם

שמענים אותו והוא נהיה מרוגז מתעורר
אצלו התעוררות של המציאות שלו, אך
בעצם מזכירים בזה לו מן השמים: אתה
שכחת ברגע הזה את המחשבה של
ההתקשרות, והעיניו הזה בא לעורר לך
בחזרה את המחשבה, לא בשביל שתריב עם
השליח שעשה לך את זה ותדבר עליו לשון
הרע. וכשאנו נזכר לזה, נזכר שיהיה אצלינו
בחינה של אש, והבית השלישי שהוא של אש
יבנה במהרה בימינו.

לא הסכים על ידו, הוא לא רצה שהילדים שלו
יאכלו נהמא דכיסופא, הוא רצה שאצל כל
היהודים תהיה אותה בחינה של צדיקים יושבים
ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה. כי
אצל הרבש"ע כולם שווים לטובה, הקטן לפי
קטנו והגדול לפי גדלו, כי גם הקטן נחשב אצלו
כגדול. רק לפי קטנו, דהיינו כמה שהוא יכול
להשיג בגדלות השי"ת.
בשביל להגיע לזה אנו מוכרחים להיות
באחדות. והכוונה בזה, כל אחד בזמן

שהשמחה במעונם

משפ' גולדשטיין להולדת הנינה

הר"ר מרדכי וילקומיץ ומשפ' להולדת תנכדה

הר"ר רחמים זבולון ומשפ' להולדת תנין

הר"ר אהרן תופיק ומשפ' להולדת תנכד

הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר מאיר ליברמן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר אלימלך גלצר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר יצחק טוקצ'נסקי ומשפ' לאירוס' הנכדה

משפ' קירשנבוים לאירוס' הבן

הר"ר בנימין כץ ומשפ' לאירוס' הבת

הבה"ח יוסף קירשנבוים לאירוס'ו

הר"ר שמואל גרינבוים לאירוס' הבת

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' ערני 3

☎ 02 - 5829688

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

